

BASTIONUL EUROPEAN AL ROMANILOR LIBERI

Pe zi ce trece, tot mai obraznică devine acțiunea de slăbire a vânelup-
tătorilor pentru o Românie liberă. Condeie de topor ale hoardelor ocupante
au pus la bătaie cele mai tari calibre, scoțând în prima linie condeieri
de mare prestigiu cândva. Un Crainic, un Giurescu, Argezei, Teodorescu, poetul
Voiculescu, - hănușiți de foamă, torturați ani de-a rândul moral și fizic, au
sfârșit prin a accepta să ne arate nouă, celor din libertate, ba chiar și
roabilor de-acasă, ce rai domnește în țara care-și păzește huzurul cu cîini
și sîrmă ghimpată. Vistavicii ocupantului au, ca "diplomați", sau falsei refu-
giate, în lumea pe care pretind s'o înmormânteze, absolut toate ușile des-
chise, în timp ce un pribeg adevărat e dificil să aibă un simplu permis de
soedare. Agenții dresajați mișună printre noi cu "hărtii" în toată regula, iar
și reconșterile inimaginabile. Și, ciudat: ceace ultimul sanitar ție: că
înainte de combaterea fetei trebuie să se ocupe de cauza care-a produs-o,
pentru a tăia răul din rădăcină, - se pare că vajnicii cruciați ai lumii
libere ignorează; și câte lucruri extrem de interesante ar descoperi, mer-
gînd pe firul autentic al melinei "comuniste", dela Marx și Engels pînă la
Rosenberg, Lipmann și Soblen!

Evident, chiar cel mai grozav avocat nu e în stare să convingă pe un
flăndrînd că e sătul; pentru aceasta, ar fi mai eficace hipnotismul.. Și nici
nu putem considera apa de inbecii pe oamenii ocupantului, cu atîta rutină
în materie, încît să-și închipuie serios că pot convinge pe cineva, în afară
de eventualii deficienți mintali, despre fericirea unei țări în robie, din
care pînă și acele de cusut lipsesc. De altfel, de-ar fi mai avut vreo în-
doială de aceasta, statistica - falimentară - a repatrierilor e numai bună să
le deschidă ochii. De ce atunci, insistă totuși într-o acțiune din față con-
damnată? Pentru că, în imposibilitate de a ne repatria altfel decît au "re-
patriat" pe Puia Traian și pe Decei, gîndul lor adevărat e să ne facă cel
puțin inofensivi. Spre acest efect se concentrează efortul conjugat al ac-
țiunii de peste cortină cu "indiferența" occidentală față de refugiați;
la asta pot servi la fel de bine propaganda, cîteva "întregiri" de familie,
agenții atrecurați, răcolirea nostalgilor, amenințările, pantaful, atitudi-
nea dugoasă a unora din gazde, reclama în jurul vînzătorilor de țară, deno-
metizarea "fascismului" (net anticomunist) - toate suprapuse pe obseala
niilor și pe un ritm de viață în care omul foarte rar mai are vreme să
își adune gîndurile.

Exilul nu-i lipsit de energii. Oameni ca caldă dragoste de țară se mai
găsează. Firi de oțel, dărzenie de creșene, deșene. Pare-a lipsit însă chia-
gul care să le înmănușchieze. La așa cumplite vrea Coronea, prin represen-
tantul ei, n'a avut nimic din ștota unui Ștefan, aici Biserica din a unui
Șaguna, ori Inocențiu Claia. Șfii respectivi s'au aflat aici din pură înfîn-
plare, oameni buni în vremuri de pleociuni solenne.. În lipsa acestor ele-
mente de străveche tradiție națională, care-ar fi putut uni în bloc refu-
giul, fiecîre a făcut ce i-a spus sufletul, dar și cu efecte pe potrivă...
Și totuși, sub presiunea epocalor nevoi, funcțiunea trebuie creiată. Atît
cîrbunii vizibil aprinși cît și cei înăpuși sub spumă trebuiesc valorizați.
Care dintre pribegi nu s'a visat în somn, năcar odată, că se arîă, fîrd să
știe cum, în țara ocupată, și marea de disperare pentru ireparabila prostie,
și pentru că nu știa cum să mai înă de acolo? Și care, în această deandă-
șă, duită situație, n'a făcut mii de jurăminte că, de i-o ajuta Dumnezeu să scape,
fai va dedica tot restul zilelor asprei lupte de liberare? Și care, din
toată țara românească, ca și din celelalte țări robite, nu face zi și noapte
același jurămînt? Or, noi ne găsim în acest extraordinar privilegiu, pe care
nu știm ce-am făcut să-l merițăm, de a ne bucura în toată libertatea de
sfîntul soare al lui Dumnezeu: să fie jurămintele numai așa, ca în aneodo-
tale țigano-evroapești? Să fie mai tare dorința dublării osnăii de pe bur-
tă decît sfînta datorie de dedicare a vieții unui ideal Dumnezeuesc?

corținei de fier, - după ce a tăcut ohiho la răpirea și condamnarea la moarte a lui Eichmann, intervine acum energie pe lângă guvernul argentinian, cerându-i să împiedice excesele antisemite.

Ministrul englez la interne, Henry Brooke, a trebuit să recunoască la Camera Comunelor că recontele agitații dela Londra nu se datorau, așa cum o anunțase presă pretindevă, declarărilor rasiste, pe care le-ar fi făcut Sir Wesley orl Collin "apian, ci unor grupuri de indivizi care nu voiau să-și lase pe cei doi să ia ovințuri. Ovințele, ci unor presă, pe care o controlasem, trebuie să beneficieze de toate drepturile; cine gândea altfel, nu se înțelegea cum de totalitarismul comunist a ieșit dintr-o minte aversă.

Senatul democrat american Thomas Dodd cere rechiziția dela Moscova a ambasadorului Statelor Unite, în semn de protest contra antisemitismului în URSS. O solicitare similară vine dela senatul din New York, Crispian. Trezindotele asociației evreilor britanici, "Sir" Barnett Jr., declară că antisemitismul se consolidează în URSS, fiindcă ar fi interesul lui Hrugovici să facă din evrei țapi ispășitori ai crizei economice din anatele corținei de fier. El amintește că din 46 se persoane, uicide anul acesta în Rusia, 28 erau evrei. Răspunsul în toate aceste acuzații de antisemitism vine, totuși, dela Moscova: Hrugovici nu mesteacă ca nou președinte al Consiliului de planificare de Stat în URSS pe ovrul Vladimir Dymshyts, veche căpetenie comunistă.

Senatorii americani Douglas și Keating, un democrat și un republican, cer Țapartamentul de Stat să suspende orice asistență în favoarea Țărilor arabe (cu rezultatul de a le arunca în brațele Rusiei), pentru faptul că fac discriminări rasiste, împiedicând Israelul să folosească canalul de Suez.

Care poate fi rezultatul acestor fapte (și atâtea altele ar putea fi citate), dacă nu o recrudescență a antisemitismului în lume? Noi am vorbit ca refugiați din România, care poartă încă pe propria piele urma torturilor suferite în țara dela agenții de poliție și sbiri evrei.

* **INDEMNITATE OCCIDENTALĂ.** - Comunismul progresează nu prin propriile merite, ori după o lege istorică, ci din greșelile și tămpenia occidentală. E o axiomă, care poate fi dovedită și cu fapte amănunte. Hrugovici reușește să-și publice discursurile de propagandă în "Guordian" și în nu mai știm care ziar american, plătiind un normal tarif publicitar. Înă când o autoritate occidentală cere "Pravdei" să publice o replică la discursurile lui Hrugovici, și se obligă să plătească același tarif publicitar plătit de satrapul rus, direcția organului comunist răspunde că nu acceptă anunțuri publicitare din alte țări! Ulm din punctele de forță ale Rusiei în competiția ei cu lumea liberă e dat de refuzul reciprocității. Când apusul se va convinge că Uniunii Sovietice trebuie să-și ca replice cu aceeași monedă, situația mondială nu va mai prezenta atâtea elemente de meliniște. În fond, singurul adversar de care Hrugovici ar fi avut teamă și pe care l-ar fi respectat, era Hitler. Lui Hitler, mușcol ucrainean nu i-ar fi făcut moziștile pe care și le-a permis cu Eisenhower, Nixon, Macmillan, Gronchi, etc.

* **SIMȚUL RIDICOLULUI.** - Că tensiunea mondială e la un nivel nebănuit, în ciuda diferitelor paranteze de simulată coexistență pașnică, o dovedește, între altele, dispariția progresivă a simțului ridicolului. Cândă-i văd că nimeni nu râde la conferința dezarmării dela Geneva, când delegatul sovietic, refuzând net un control internațional asupra suspendării exploziei nucleare și în general asupra dezarmării, cere ca acest control să fie exercitat... de fiecare țară pe cont propriu! Țărilor de drumul mare, care pretinde să fie crezut pe cuvânt că nu va mai purta cușitul ori pușca-mitrăleră...

Dragoș Măgureanu

BLESTEMAT CÎNȚE-A ADUS! (23 August 1944)

Din vol. "Ieonarul" (col. "Carpații", 1962), de Ion Tolescu

Ai, de când veniși cu mila, -
Că-mi zidi în zid copila
Și de când mă'mparți cu o-averea -
Că-mi zidi în zid murea...
Că m'ei scos dela neoză -
Și-mi pui oizma pe grumaz
Și mă pui să-ți trag la jug
Și-mi tragi bulgări pe coșciug.
Ai, de când veniși, satană,
Că-mi smulgi ochii din locană,

Strigi că's rot, că's de pripas -
Și-ți faci cuib la mine'n cas!
Și că-mi dai de mbucătură -
Și tu-mi pui pistolul în gură...
Poate verde de dai n'ni,
Păim că-mi dai, tot tu strigi vai...
Mă omori - și strigi că mori,
Strigare-ai sub oărd de ciuril
Strigare-ai de strechil dui...
Blestemat cînte-a adus!...

În zile tovarășul Dănilulescu, în "Clasul" zineului, că e "cu neputință" ca deapre vremile de azi, din țară, "urmagii" să nu vorbescă. Ba bine că nu! Să păstrat ea emintirea Hunilor, a Țătarilor a cîineu la Caragea cum să nu pomenească, "urmagii", de urgia năvălirii bolșevicilor?...

- 1 MAI 1795: Se naște Alexandru Ghica, primul Domn "regalamentar" al Munteniei.
1 Mai 1915: Moare, la București, Paul "Arifopol".
2 Mai 1854: Se naște, la Jernănești (Teouoi), Anghel Saligay, constructorul podului "Carol I" dela Fetești.
8 Mai 1827: Zidi la 1640 de Matei logofătul, pe mîna unei vechi biserică de din Cheln. Numele ei s'a dat dela o apă cămăduțoară din apropiere.
10 Mai 1873: Se naște la Pitești, fiu de zugrav de biserică, Costin Petrescu, pictor.
11 Mai 1765: Se naște, la Jomanișle, Johann Lohmann. A călătorit de 5 ori în Ar.
12 Mai 1713: Moare, în Buzău, Domna Casandra, soția lui Dimitrie Cantemir, fiica lui groșată la Moscova.
12 Mai 1888: Născut la 1830, moare vestitul vîtaf de lăutari Grigore Vîndreș, buchescu. N'a cunoscut notele.
12 Mai 1937: Moare scriitorul Jean Bar (Eugen "Potez, fiul generalului Panait "Potez, născut în 1874 la Burdujeni. Fusese ofițer de marină. Data nașterii: 23 Decembrie.
14 Mai 1622: Radu Vodă Mihnea dă botezului Constantin "Antista (Batighe) Velleli, italian de origine greacă, moșii Prăsinetului (Ilfove) cu satul acmă, acutina-l "de bir, de găleată, de fînd de dîmărit, de stup, de gostinărit de oi și de rămători, de cal domnoș, de oale seacă, de mîere, de cal de olac (de gîtafă), de slujbele cămăgii, și de toate dădiile și mîncăturile ce se fac pe an în țara domniei mele". Era ginerele lui Vodă, și mare meșter în stăruarea de bani...
18 Mai 1887: Moare, în București, sculptorul Carol Sterck (n. 21.5.1826, Hanau-Germania).
21 Mai 1934: Moare, în București, doctor Alexandrescu zia Puiu, fost șef al Siguranței și al Poliției timp de vreo 25 de ani.
24 Mai 1914: Moare prof. Pompiliu Eliade.
26 Mai 1679: Se începe zidirea mănăstirii Cotoșeni.
28 Mai 1881: Se naște, la Caracal, pictorul Marius Bunea.
31 Mai 1883: Se naște, în Siliște, Onisifor Uchiu.

1 Iunie 1491+ 10 Aug. 1492: Ștefan cel Mare zidește, la Iași, biserică Sfântul Neoclă-Domeac.

5 Iunie 1937: Lucian Băra, membru al Academiei Române.

14 Iunie 1856: Cavour, omul trimisul Sardiniei la Constantinopol: "Veți strage atenția că Poarta n'are nicio de temut din dezvoltarea rasei române; că, dinpotriva, constituirea unui Stat român pe mal atîng al Dunării poate să-i fie mai avantajoasă, ca ridicănd o barieră între populațiile slave care cumpă provincile situate pe malul drept al Dunării și cele ce lăcuiesc Imperiul rusesc; că tendința Românilor îi împinge spre nord și spre apus; că ei n'au putea aspira să se întindă spre sud, de unde fi resping popoare de origine, de obiceiuri și măruri deosebite".

19 Iunie 1851: Comitetul central democratic european (Mazzini), către Români: "Vei sunteți dintr'un neam nemuritor. Numele o-ți aveți dela prinșii vegstri, lină voastră, tradițiile voastre, - totul vă amintește ca filii ai Poporului care a întipărit în lume, acum douăzeci de veacuri, o urmă uriașă".

26 Iunie 1936: Moare Constantin Stere.

9 Iulie 1877 - 1 Iulie 1878: Diaconul Coresei lucrează, "în cetatea de scaun Târgovște", la "Trind-anticatar, ajutat de zece ucenici ai lui".

10 Iulie 1606: Se urcă pe tronul Moldovei Simion Movilă, fratele lui Ieremia și tatăl viitorului mitropolit al Kievului, Halicului și a toată Rusia, Petru Movilă. S'în-gropat la mănăstirea Săcejița.

17 Iulie 1941: Trupele române cuceresc Chisinăul.

29 Iulie 1812: Moare, la Paris, diplomatul Jacques Bongars (Bongarsius); într-o călătorie spre Constantinopol, pela 1585, s'a oprit la Curtea Domnească a Munteniei, lă-sănd însemnări interesante.

11 Aug. 1456: Moare Ioan Corvin de Huniade, în tabăra dela Zemin, de o toală contă-gioasă luptă dela Jureci în bătălia dela Belgrad.

11 Aug. 1884: Se naște, la Baldoinești (Brila), Panait Istrate.

15 Aug. 1506: Radu Vodă, fiul lui Vlad Vodă, dă, din "minutul sau al București-lor", hrisov de proprietate lui Drăgoșul bătărului pentru satul Buce.

18 Aug. 1944: Aviația anglo-americană bombardează orașele Pitești, Târgoviște, Craiova, Cămpina și câteva localități din centrul Moldovei.

23 Aug. 1944: Politicienii negri, în întrecere pentru cîolan, grăbesc România în oală mai negru întuneric al istoriei sale. Rușinosul merit și-l dispușă, înă și azi, oai mai negru întuneric al capul guvernului sovietic din București. Ată rădăre: cu streinii puși de Moscova, de-a-ia țara liberă de mîine.

29 Aug. 1834: Se deschide Teatrul Național din București, sub conducerea lui Eliade Mădălescu - cu pielea lui Voltaire: Mahomet.

Pentru aceasta, am și pregătit un alt, anume Mihail G. Găpu, fiul lui G. Găpu, unul din fruntașii revoluționiști, un apripit și neobosit luptător, care m'a urmat pe eu pe masă anume Popa Onorificu "Apostolul". Atunci preotul care se afla în altar, un preot român fanatizat în revoluție, "Toți nu știu cum s'au jucat ei din glas, dar "Cine a spus pe acesta bleveștează alături de tatălui lui din "Apostolul" din altar, lăsa pușca, preotul m'a repetat de multe ori să-l lovească - și un tumult îngrozitor începu în biserică, după care urmează nehotărât din învârtă...

nou la Bisolia spre a raporta Mitropolitului cele intamplate. Acum, printre patitiile biscului cu încă vreo şiva partizani - din mari cu-mi mai reamintesc încă pe Gheorghiu stăntin Velotăţul preotului (V. Velot) şi pe Iaroslav Velotăţul preotului (I. Velot).

In ziua infatigarii, pregedintele tribunalului, un turo din cei fugiti din Maignurceste. Ceara din nou a m. intraba in limba turoa. I-am raspuns ca m. m.

[illegible]

După aceasta a întrebat în limba turcă pe Ț. Iagur: "De ce nu poartă pe Țăndăruș să cânte românește în biserică?" Aceasta a sfârșit discuția.

in Moloviste cu tati romani (vlahi) si nu stia cum s'a sptatoliat sa dia si s'arumet

În biserică neaștră s'a cîntat grecoște, toate cîntămîni sîm cîntat, și
nici femeile, nu știu și nu înțeleg ce citeau preotii! Ai cîntat, zicea, ai cîntat,
vitele în biserică! Dacă vedem cîl pope pe închinare închinăci și noi, la cînd pope
sîm, sîm și noi. Noi sîm făcut aici un rîu deșănțat, am popa pe bîlăciul cîntă, pe acum
a învîrtit, și citească pe limba noastră, și ne cîntă o rugăciune în limba pe care am
învațat-o dela părinți, pe care o vorbim și noi și o înțelegem.

Atunci Popa Gheorghe intrăru-nu la strigat: "Mir Brănduș, Brănduș, Brănduș! A început cu o căntă moldovenească nu vlahă" - voind să înțeleagă prin aceasta că a cântat în limba română din regi, nu în dialectul sașă-român. Președintele trimăndu-l înapoi, care din aceste cuvinte a înțeles că este vorba de moldoveni și înțelegând o religie rapetă cu vântul și a zis: "Moldovenă, vlahă, neolă, lucruri astea". Și după ce popa a vrut să se explice, cum că limba în care a cântat este alta decât aceea pe care o vorbăște poporul, președintele supărându-se l-a răpus: "Mă a să-l apăs! Mă a să-l apăs!" și, după ce au fost corecții și ceilalți președinți care erau citeli ai sașilor, Popa Ilie, popa Constantin și popa Turcu, s-au dat hotărârea că ea și G. Popa erau scuteliți, iar popa Gheorghe fu condamnat la două luni închisoare și cheltuieli de judecatorie.

Din acest moment a început să se cante regulat "Apostolul" românește în biserică și alte cântări bisericești, precum și "prohodul" în Vinerea Mare, ocazie prăznuirea și puternică emoție în popor. De aci înainte, până la sfârșitul anului școlar, dintr-o dată s-a fost asigurată: așa că la examen se va prezenta cu copiii preparați. Iiua alina.

festivități lua acum caracterul unei adevărate întruniri politice, unde tăcerilor și
comandilor se discuta fără sfial și în cele mai mici amănunțimi. Căuș - Pașcopanu

CONSTANTIN BRÎNCOVEANUL

Brăncoveanu! Constantin, Boier vechi și Domn creștin, Pe averi, ce tot strângea, Sultanu se îngrijia De moarte-i hothra, Ochi Vistru-l îi păra. Iatr' Jol de dinneșă, Zi scurțării lui de viață, Brăncoveanu se așula, Fețe blândă el spăla, Măru-i albă-și pieptăna, La locone se'nchina, Pe ferestre' apoi oțeta Și amar se spălmănta:	"Dragii mei! Ooni iubii! Lăsați acum, vă treziți, Aerie vi le ghătesc, Că pe aci ne-namăjurat Pașă cel neapărat Cu teaciere, cu tuzari mari, Ce apasă așuri cât de tari". Bine vorba nu așfăgia, Turcii-i cași turpina, Ne tuștăre-ai și prindea Și-i dădea de-i fânădea La Stănuț în turcul mare, Ce se'nălță lângă mare, Unde mar fețe domăgii	Și aștia mar fânădrea Mălt acelu pe pășoa, Că Sultanu-i sâmbura Lângă feteiul lui, Pe anulu Bosforului. "Brăncoveanu Constantin, Boier vechi, ghimur blând! Adevăr e' aia chiti: Pân'a-mă fi omărit, Și desăpăci a te dăruia De e' născut împărăția Mă de măt se agă vrua, Bani te cur al băuț, Fără-și fi de mine tărău,
---	---	--

leam și eu împreună cu ceilalți, forțându-mă să nu scriu voia bună; că, fiind din nou molima peste mine, amovolea să nu poteam ține pe picioare.

Îmi greu era însă cu apă, că sfârșit de oia care curgea pe rîu alta nu prea ședea, și amare noapți s'au chinat de aceea din sat. De aceea m-am gândit noi să n'ar fi rău să aștepăm o furtună. Treian nu știa că prin preajma locului e un specialist eluitor și că moșier de apă. Omul avea mai multe necazuri: în timpul liber se ocupă cu mîrșăritul și cu tunul, cănd n'avea ce face plătea oțetă caprio; iar cînd se odihnea era eluitor de apă. Cum e soală la noi, s'a și pus pe treabă. Îmi făcîi o-a tunc pe toți, cu nu curva și cu se spărie apă de noi. Apoi a stat o oră și o jumătate de alina și strîngînd din pumnii, dar mai mult din mînuși, ne-a arătat locul furtunii: "Voia! A 9 metri de profunditate vom găsi apă".

Prima levitură de tîmpoapă a fost dată de petronul înscup, după rînduială. În timpul eluitorilor nu-ou soată și cele 14 tuburi în buton, comandate la Novora. De apă, am aștept încontinuu, cănd s'evoca altceva de sfînt... că de luncă era în vacanță; dar s'a lucrat cu rîmă, scoțîndu-se la bolovani să poji sîmă un prag. Cum la locul de pîrîmă Tulia zicea, în loc de cochonnet, cocoșă, apoi toată pictoriștea deocare de acolo se numea cocoșă la Tulia. S'a și văzut pe bișii noștri "vaccapioiri", zădărnici-Racu-Spănechi-Mitru-Tulian, ba chiar Marica-Sevo-Mirca și Dita, ascundîi la 7 metri în fundul pușului, la duceai cu gîndul la alte vremi...

Proșionul consensu al lui Măria Ciobanu, venit de două ori de la Fouilly în acest scop, ne-a dat pară mai mult curaj. Nu putea trece neobservată aici contribuția Proșionului Măriei, care a dovedit că unde dînsul pune mîna pune și Dumnezeu mila, apărînd într-o oră o jumătate de metru; și aici întîmpia directorului Vetrei de a continua să-l pîntul, dar la care s'au opus cei ce trăgeau de lanț, de teamă să nu vor putea să-l mai scoată din puș...

Domeni Mirca nu i-a convănit alegerea specialistului, căci dînsa cunoștea un altul, care era veterinar. De înăi am preferat frizerul, căci, ce ai-va să? cîngurul pacient aici în tîrîmă sau, și cum nevastă-măe are o încredere oarbă în orice medic, dacă o pune Neomuratul să-i ocără o consultație... și cum această boală nu prea e mult pe gînduri pentru administrarea diagnosticurilor radiale, dau de încoace... Că-ai spusă un Neom, că ai, sînd o vază bolnavă, veterinarul s'a învîrșit să s'a învîrșit pe lîngă ea, apoi s'a apucat să-i dechidă gura și să se uite în ea, cînd n'a în același timp și răsunat că se uite prin porțoa... opusă. Nici, mă vezi? întrebă doctorul. Ah, răspunde proprietarul vocii. - Atunci tai-o, că nu mai scapă...

Prinul etrat de apă a fost scumal de Măria Bacu, în timpul rînduială sta la lucru, dar prima lichiere a fost descoperită de Marica, iar străgura primei atole de apă a fost făcută cu slavio de Mirca și duă la Paris pentru așfințire.

Lucrările cu slava aci, la 6 metri de profunzime. În toamna aceasta Măria Ciobanu va termina cu apă și amonajul. După aceasta mai rămîi de sfînt: Ghizdurel de pîrîmă, iar pe fapada dinșupă drua ne gîndim să punem la locaș Sfîntului Arhanghel Mihail, sub brumălele acria a fost pusă sfîntina; cuprîndu cu toate cele necesare; și rîndu pe fratele Ștefan, că ne faci o troiță - și cînd totul va fi gata să chină pe pîrîmăle că sfîntăscă, după datina noastră, întroaga "opară".

Pîntina e absolut necesară în acel colț de țară, atît pentru cei de prin preajă, cît și pentru acei ce vor mai merge să-și odihnescă timpurile obosite după un an de muncă. Va fi apoi și un soan că în drumul vieții noastre am trecut pe colț, trăind de cîndînă pe care ne-au lăsat-o moșii și strămoșii. Cîri ziceau că dacă omul n'a vădit înfrîngăia corurilor. Bînd și cu o mîna de ajutor la cele ce mai sunt de precuțat pentru sfîntă, ai apard raru prilej, acum, că încerci choile Sfîntului Petru... Iar nunciă-și va rămîne în amintirea - și cinasta - urmasilor, fiind al scrie pe porțoașentul de sub "piatra fundamentală": adică, în fundul pușului... D. M. Pope

TOAMNĂ de Dumitru Bacu

și iar eu plîne ocoori în astă noapte
ducînd în tîna lor pe întuneric
apre-un fîm învîlăut în beam hîbicio
dureri răncioșe.

in zori o frunză s'a lipit de gura,
ca o soricioară dintr-o lume moartă,
și-un ploș lătrîn, satul de ploș, în poartă
lătu c'în ram.

Sub branda udă tremurî un crocor.
Cu vovna triolă, noșjita, otinud.

Atîsîmă unii secerători că pe fapa pîntăului ar fi trăit, pînă acum, 5.000 de
mîlîmă de oameni. Dacă ar fi fost neamuritori, ai ai avea 50.000 locuitori pe chi-
lonetru! putrei!

și jîrdădurora neocuprinal
vîndu la trec.

Apoi în poarta cîscii, lîngă hat,
a rupt o comădă spartă din chitari
și blăstăndu trîsteșea de afară,
c'în uplănureti!

și iar eu plîne ocoori în astă noapte...
ca'n alte scri. Din toamnăle trecut...
și ploia cîntă cîntirici pierdute...
E toamnă iară...

de Nic. Iancu Pătîlășanu

Despre cele ce s'întîmplă în Exilul Românesc
Publicațiile noastre foarte detaliate vorbesc:
Auzim de conferințe ce la München s'au ținut,
De-un concert, de-o carte nouă ce în Spania s'a apărut.

Uneori de căt-o seartă, de-un conflict ce-a izbucnit
în Paris sau gîlu cu unde, astfel să rămîi ulmit
Căte în exil se trîmbăie - una caldă, alta rece -
Iară anii curg într'una - vremea vine, vremea trece.

Despre noi, cei din Sîc Paulo - ca să nu ne supărăm -
Ce-am putea căre să spunem? - Hei, să ne lăudăm!
Să ne lăudăm cu cele ce-am făcut și s'am făcut,
Dar să le luăm pe toate frumuseți de la început.

Toți am fost oameni detreabă, n'am umblat după prostii,
Ne-am luat o slăbăluță ca s'avea din ea trai.
Unii-am înghetbat industrii, altul a deschis un bar,
Mulți clăditu-și-au chiar case, ori și-au cumpărat un "car".

Unii, ca să-și făurească viitorul mai plăcut,
Apucatu-s'au de-afaceci, luînd bani cu împrumut.
De mă credeți, nu mă credeți, toți sunt azi oameni bogați;
Toți, corect, restituț-au băneșorii împrumutați.

E știut că n'ce privește chestiunile bănești
Am întrebuințat metoda exclusivă cavaleriești;
Polițele-au fost plătite în vorbele noastre punctual,
Chiar 'nainte de scadență - lucru, mă, fenomenal!

Ce vrei? Astia suntem năme, - gentilemni adevărați!
Noi, Români din Sîc Paulo, suntem oameni educați;
Ani de-arîndu-am fost exemplu în această capitală,
Ne-a mers vestea că a noastră-i colonia ideală.

La biserică-n Dumești și în zi de sărbătoare
Am fost nelipsiți cu toții, religioși nevoile mare!
Iară după slujbă-afară, eram de vorbă cu oricine,
Lăudînd compatrioții și vorbindu-i doar de bine.

Frați de cruce - toți Români - și la tine și la greu
Ca'n Sîc Paulo rar văzut-am, - să ni-l ție Dumnezeu!
De atâtea gînduri bune și de-atîta armonie,
Cît p'aci să se topească mîndra noastră colonie.

Pentru Neam și pentru Pătri, n'a trecut o zi măcar
Fără să facem grele jertfe, fără să ducem căte-un dar,
Cînd în scopuri naționale vre-o colecție se făcea,
Se'mbulseau cu mic cu mare româneșii ca să dea.

24 Ianuarie, Zece Mai - în mîd solemnă
Le-am sărbătorit - se știe - în cadrul sobru, deam.
S'au minunat străinii de atîta strălucire,
Și de-atîta exemplară disciplină și umbră!

Pentru-a Pătri desrobire am luptat ca niște lei,
Dămascînd meren pe-agentii comunistilor ateți.
Nu am stat cu ei de vorbă, ci în față i-am scuipat,
Cînd discordie și ură între noi au semănat.

"Comitetul de Acțiune" pentru-a Pătri-eliberare
La Sîc Paulo publicîndu-și actul de înfîntare,
Toți Români, pîn'la anul, s'au înscris - vrîm să arate
Patriotică simțire, unu de solidaritate.

Doar' vre-o doi, mai slabi de înger, romîneșii s'atui de bine,
Notărîtu-s'au deodată, sfîrșitu-i de nu știu cine,
Ca să-și vîndă tot avutul, tot să se reîntorcă'n țară,
Ci-că viața'n țară ează, ar fi extraordinară!

Domnul să fi alba'n pată - Unul e la pușcărie...
De-l voi mai vedea vrodată muii Dumnezeu o știe.
Despre noi, în "Glasul Patriei", scriu articole frumoase,
Întrebuințînt expresii alte și politicoase...

P.-Franta: De la camarazii de acol am aflat că te-ai întors iar forțat la Roma, fiindcă și s'a refuzat "séjourul". Stăpânirea judaică pare și acol necontrastată. Într'un oraș unde colcăie toți spionii, apașii și peștii din lume, pentru cineva care propagă ideea națională și credința creștină nu este loc!...

„Nu ştiu dacă ai văzut în 'Vocea libertăţii' greceşti din 1 Iunie '06 manifestările greco-române, în America, unde s-a etalat aporţata împreunăre fărşeto-cuţenă'D-1 Crist- Balanace,preşedintele 'Asociaţiei Românilor din Macedonia Fărşetului' din New York -serie fonia grecoasă- şi-a exprimat bucuria de a fi invitat să participe la o masă organizată de grecii din România.Dl Balanace spune că Românii Macedoneni din America vor aprijini orice iniţiativă menită să aducă înfrăţire între teţii orestinii ortodocşi din lume".Se vede că prin linguriş grecoeşti de acolo şi agenţii lăi l-au dus de nas pe neost "daccn preşedinte".Dacă ar fi avut puţin inteligenţă,bun simţ şi demnitate fărşetcă,el şi-ar fi amintit de victimele asasinatelor ocmise de greci în Macedonia,printre care şi părintele Balanace,şi ar fi înţehat pe amfitorici,dacă nu atât la inimă "înfrăţirea tuturor ortodocşilor din lume",de ce nu încetază persecuţiile împotriva Românilor din Grecia,acei sunt tot ortodocşi.Şi de ce nu lasă şcoalele şi bisericile româneşti să funcţioneze? Una din două: sau mintea dlui preşedinte nu l-a ajutat să pună această întrebare,foarte firească, sau trebuie să fie uins lipsit de demnitate.Oricare ar fi însk situaţia, o de mirare că mândrii Fărşetci, au lăsat să ajungă în fruntea lor, a mândrii "societăţii" care are renumită tocmă pentru dragostea ei de "ne' ara Românească", o asemenea speţă de om.Cât priveşte bătrânul Pandele 'Alabac,el trebuie că suferă ocmiselele unei bătrâneţi avansate... După zelul arătat de părintele Găldau pentru reuşita acestei manifestări greco-române,trebuie să-şi fi vărsat acă oada şi episcopul de care depinde.Degrăniat spectacol!

M. - Germanin: Sînt atrecut cîmpunile, pe care le adunam cu gîleata, au înflorit cîr-
gii şi meriul, ac e timpul caşilor - şi tot nu vîd... Am strîns cu atîtea gînduri
dragi, pentru matusă, aştepta plăcî românescilor, iar cînd ascult "hora" mă apucă melancolia.
Dacă nu te grăbeşti ou vizita, nu vei mai avea parte să vezi cum atîrînă dîldora spicul
copt pe cîmpuri şi nîi să mă poţi respira aroma fanului proaspăt coşit...

D.-Canada: Dominia 17 Iunie, grupul dobrogenilor din Montreal a făcut un parastas pentru celina suferinta fratelui Stefan Cautuc. S'a dus si el la sarcaul Lume, a fost la parastas, o s'a oficiat imediat dupa Sf.Liturghie, insa legenerii extreme de putini, cu toate ca fuerau anuntati din timp absolut toti, din toate paritidele si culorile. Fina vreme frumoasa, si-a luat "fratii" muerile si agambii si au plecat afara...

Re-Stație Unice: La noaptea cîmpului, cîmănă bisericăse de la Vatra Românească am cunoscut și eu pe cîmul atît de hult și hărit, nu numai de dugmăni, dar și de mulți din "Prietenii", adică noamă de acia ce erau dateri să-l ajute; pe P.S. Vălcăreanu, înzestrat de Dumnezeu cu toate darurile, a putut să învingă totul și să găsi aproape în din nimica o minune: să prupere cam 40 de parchizi, să introducă ordina și disciplina, nu cu forța ci numai cu puterea cuvîntului. Faptul că a ajuns în fruntea Episcopiei arată că Dumnezeu nu și-a întors fața de către acest popor, ci împotrivă. Din căpi cunosco eu, eșed și nici unul nu ar fi reușit să facă, nu oșt el, dar nici a zecea parte cel puțin. Viit-rul va arăta și mai lămurit că acest om a fost pentru poporul nostru și în aceste vremi o adevărată binecuvîntare a lui Dumnezeu. Personal, mai feliicit și mai fericeșcă în, în ciuda tuturor intrigilor, am reușit să-l descopăr singur. De azi înainte pot zice că Romănu: "Ai și cu cine trăi și cu cine muri!"

R.-Argentina: Într-o asemenea situație, nu vă puteți ruga să ne lămurești într-o problemă care ne preocupă mult pe toți frații de aici, și anume, seria continuă de atacuri orncine ale "Orientarilor" contra lui Trifa. Noi aici am înțeles că Trifa s'a izolat de Migreare înăc din Italia. S'a dus în America și acolo, pe contul lui, fără a angaja și fără a ataca Migrearea, a desfigurat o operă linăfătoare pentru Românii Americani. Lucrarea lui din America, opera de hidire materială și spirituală în mijlocul neamului românesc de acolo, ne-a făcut pe noi de aici fericiți și mândri de ce este capabil să facă un fiu de noi, trecut prin școala Capitlanului, - cum fericiți, mândri și recunoscători am fost de ceeaa a făcut pentru Migreare, prin "Vatra", un fiu al Mușcalului. Pe de altă parte mă gândesc dacă nu cumva noi, din America, am pierdut criteriul just de judecată a lucrării. Pentru noi, atacurile din "Orientarii" nu au nici un fel de justificare creativă, legionară. Vă rugăm, dacă știți lucruri pe care noi nu le știm, sau vedeți în altă formă problema, lămurii-ne să pe noi.

B.-Elvetia: Văd în Vatra că pui o notă cu "ristan Tzara"; de ce nu i-ai pus și numele de-adevărat: Samy Rosenfeld?. Așa, ca să nu înăă confuzii.. Și, aproape: Ce este cu așa rătăcit? Auzisem o'ia ieșit din biserică (ba chiar dintre românii), o'ia plecat în America, etc. Mi-a părut deci bine să-l văd proza în Vatra.

R.-Iugoslavia: Alai nu-i Roma și nici Paris să faci și să vorbești ce vrei.. Re-
vista e minunată, foarte bună și foarte nimerită pentru noi - dar ai de foc, peți să
gândești ce vrei, dar nu să faci și să vorbești ori să sorii așa ceva, sau să primești.. Cred
că mă vei înțelege, nu pot să-mi peritalez libertatea de exprimare.

0.-Lucas: Dragi prieteni și frați, Cu mare bucurie vă mulțumesc la truda voastră de mi-ați trimis trupa, singura foste în lăbia română ce primesc. De-aș putea să vă multe noutăți din lumea înțrăgă și mi-a tare bucură de mi-ați trimis-o. Scrie vântul lui Dumnezeu, de aici nu-l avem.. Vă adresă tot bine și sănătate la toți și frații legionari.

[illegible]

De altfel nici astăzi radio cât și televiziunea sunt în mâna jidanilor și se potuză
închipul cu fal de gîtiri afușențe. Aici zău de 10 ori pe zi la radio și de 3 ori la
televiziune gîtiri despre Congo, Kenia, Cambogia și alte țări din Africa și Asia.
Căci în bătrîna Europă parcă doarme, sau totuși e în ordine acolo. Statele nite europene
și formează aici deloșii și actualitate, iar în țările de peste cîrîntă trebuie să dăm
e viață de parados, eloci de acolo nu se dă nici o gîtire. Ziarele de aici nu fac
nici o ediție, nici un articol de fond. Reportaje de scandaluri, furturi, omururi, cîteva
gîtiri de sport, în rest totul e la fel. Pe stîm și gîtirile din Vatra, în special cele cu
gîtiri Românilor pe continente - oca de tîrîntă și gîtirile și gîtirile și gîtirile și
"acurii și neasurii" ne plîmărește pe mîleguri pline de simintiri, culoi sau amare,
și imperii.

Mulțumesc apoi pentru breșura lui Cezar Teodorescu. Autorul merită laudă pentru munca depusă, de a fi adunat atât material și dovezi "negru pe alb". Lupta pentru descoperirea celor ce pângăresc cultura românească e o datorie a fiecărui român.

Cu toate nevoile în care mă sbat, săptămâna trecută am trimis Vetrei 10 dolari.

M. - Statele Unite: Pe aici, în afară de confuzia politică, jafurile fiscale, înarile-
mentul progresiv și jengheliile de bursă evreiești care clatină tezaurul american, ma-
runt eveniment care merită a fi semnalate. Răpădările dintre copacii și cameră și
clădirea pe planuri secundare... Alături 15 dolari pentru Vatra, ca să continue a aplica
linguștea onorării, demnității și onestității rămâneți secolu cărora niciun educator
nu le-a marcat decât o primul vaccin...

V.-italian: Dugmanii neamului nostru, în faute cu jidanii, încă de mult în urmă cu
 dădă: mlaclarea sentimentului național, încurajând înălțarea blonului românesc în
 pârde cu geți mascon; iar astăzi tot ei oncară în țară pe cei ce încercară să res-
 tejar în axii ponesgre pe luptători. Dar cu ordinea în Dugmanii și iadogea în fiii
 și rămasi treile, coporul românesc așteaptă ziua ca mare a eliberării sale.

[illegible][illegible]

...pe cine-ti împunzătorul din...
 Căci am murit de ispravă tovarăşilor...
 ...propagandă şi parcă m-am mai însemnat; că tot ziceam, în faţa lui, că ne-am
 negaţionale în cap, pe care vrăi nu vrăi trebuie să le ascuţi. Da apoi m-am gândit că
 căci ne-avem din asta? că n'c să ne aducă de nece nici mălai, nici apă, nici alcool, ori
 ...cumbro de cârmă, ci numai laudă unfăţat lilor care ne aşteaptă; harin puțin din li-
 ...mestecă, ci vârlor lui Dumnezeu, pe unde zice că nu umblă, să fi eu...
 ...mănuşă, căci m-am...

[illegible]

...rest tănăr studios, care sîm...

4 -
Ciencias Economicas", la editura "El Ateneo din capitala Argentinei; și Introducțien
a la Ciencia Economica Contemporanea, la Plata, 1961.-

* EUROPE, Paris, anul 40, n. 398.- Consecrat lui Caragiale, numărul pe iunie al revistei
teii comuniste dela Paris e, iarăși, o încercare de falsificare tendențioasă a figurii
și operei marelui comediodgraf și prozator, care în realitate, dacă a avut o poziție
meditat politică, a fost în sens "reacționar", adică, altfel spus, cu gândul la trecut
(ca și Eminescu, de altfel). Participă la măsliuirea adevărului Porpessicius și agramă-
tul Silvan Iosifescu. Buna, traducerile: CFR și Lanțul alibișciunilor.-

* O uitătură prin presa italiană: zorită și fără pretenții. Din "La Voce delle
Marche, Fermo (10 iunie 1962), aflăm de torturile groaznice, la care, în țară, a fost su-
pus, de curând, un preot catolic ardelean, ca să-și renoge credința; dar același ziar
se consoalează cu gîrrea că s'ar fi străns în America 25 de mii de dolari pentru fra-
zei români chinuți (să sperăm că vestea cu banii n'a ajuns la urechile -și mai ales
la "șinile lungi- ale lui Croțeanu...); "Libertà" dela Piacenza (1 iunie 1962) publi-
că un articol, semnat de Marco Marchini, despre buclătoria românească; "picantă și savu-
voasă" (autorul, înăd, între alte grogeli, ne crede un popor tănăr!); în "La Cultura del
Mondo", Bologna (XVIII, 5, iulie 1962), George Uscătescu somnează un elegant profil al
lui Moica; Roman Vlad prezintă la televiziunea italiană medaliaunele muzicale ale
lui Stravinsky, Bartok, Alban Berg, Prokofiev, Schbnberg; Licia Macovei, a cărei expozi-
ție recentă a eguat la Roma, a reușit să publice, cu plată, se înțelege, câteva ilustra-
ții pe versuri de poeți italieni de azi într-o publicație obscură a tinerilor socia-
liști ("La Conquista", IX, 7, 15 iunie 1962); Cristina Grado, pe adevăratul ei nume Maria
Cristina Filideanu, e actrișă la televiziunea italiană; în "Giornale del Mattino", de
la Florința (30 iulie 1962), a apărut o scurtă schiță, intitulată "Il romeno": poveste
unui soldat basarabean, silit să lupte printre Ruși, în ultimul război, și căzut prizo-
nier la Italiani pe frontul de război; din "L'Ordine", dela Como (24 iulie 1962), aflăm
că trăiește în România, și are azi 81 de ani, un fost soldat italian, dela Forlì, rămas
pe meleagurile noastre din timpul primului război mondial, și dat ca mort în Italia,
un arume Estere Sorbile; presa dela Roma ne comunică, făcînd publicitate bunului nume
românesc, arestarea "dentistului român" Alexandru Gottlieb, de 58 de ani, care s'a de-
dat în ultima vreme pederastiei și furtului de material arheologic etrusc. Așa un ro-
mân, care ne face cinste...

Adrian Popa

TOAMNĂ de Vasile Postescu

Găsitele frunzele de sărbătoare,
Ca de-o plecare lungă, funerară,
Cu frunțile tivite de visare,
Pe sarea mai departe și mai clară..

Citești în ritual magic al căderii
Culorile purtînd superlative,
Căntînd alene tot bolșugul verii,
Cu noi nuanțe vii, în portative;

Atîta bogăție și splendoare,
Și-atîtea raiuri risipite'n sărăcie;
Invie viața'n frunza care moare?
E tot cuvîntul'a marilor absențe?..

Din zări în zări: miracole, miragii,
Și-un sentiment de teamă și de dori
Interior, ai vrea să duci peisagii
Celor ce nu se nasc din nou și mor..

Rămăși mai singuri, paltinii, spre seară,
Visează albul aietic al zăpezii,
Și-adorm în glasul moloc de fanfară,
Vrăjind cuvîntul' linștei livezii.

De-i asta moartea, Doamne, dă-mi o toamnă,
Și-aceast înens miracol de culori,
Să știu și eu întoarcerea ce'nscamnă,
Și preschimbarea colbului în sorii.

Aș "România", foale vișcolonistă de aprigă luptă contra bolșevismului, fgi informa-
ză cititorii de ororile din țările robite. Unde -serie ea, negru pe alb, "Pistolul nu
mai gade în coafa oamenilor, duba meargă nu mai cutrează tot timpul străzile înfrico-
șate. Jandarmii nu mai înghit zîmbii noi grupuri de nevinovați. Prin unele locuri
chiar, un muraud de independență se ivește pe buzele unui om de cultură, sau chiar câte
o discuție publică în jurul unor aspirații se ridică în cercurile intelectuale sau la
este un colț de stradă. Un călător strein poate câteodată să atragă măturisirea sin-
ceră a vreauți ce mai deschiă la vorbă, sau poate vedea un colț de țară fără să aibă
doi agenți în spate". În însăși Rusia sovietică, "un poet, fără binecuvîntarea regimu-
lui, citește poezii în piața publică, înconjurat de aplauzele tinerilor studenți. Un re-
mancier cere mai multă libertate pentru creația literară. Un învățătr pretinde să se
dea tinerilor oameni de știință libertatea să-și îndrepte gândirea către căile pe care
le alege propriul lor spirit și să nu mai fie "automate care execută ordine". În
muzică, în pictură, a pătruns în ultimul timp o ugoară influență apuseană. Scriitorii,
oamenii de știință, ingenuchiiați până acum, încearcă să pună un picior pe pământ, în
dorința de a se ridica în picioare". Etc. Asigurat astfel, exilului nu-i mai rămîne de-
cît să jace, în bloc acum, "cartea rusească"...

* Zice "Glacul" lui Dej că recolta stafului pe anul trecut a fost dublă față de
cea din 1960: dovadă sigură, oficială, că și țercarea a fost dublă...